

6. Saleziánska rodina a jubileum

1. Náš otec ako apoštol tlače sa osobitným spôsobom podieľal na svätom roku 1875, ale aj na tom mimoriadnom v roku 1854. Začítajme sa do Životopisných pamätí (MB 11, XIX), ktoré nám popisujú jeho publikačnú činnosť počas jubilejného roku 1875:

Don Bosco bol autorom tretieho zväzku s názvom: Jubileum roku 1875. Jeho inštitúcia a zbožné praktiky pre navštevovanie kostolov. Kniha nebola úplne nová. Už v Katolíckych čítaniach v novembri 1854 vydal don Bosco brožúru k mimoriadnemu trojmesačnému jubileu, ktoré vyhlásil Pius IX., rozdelenú na tri časti: pápežská encyklika, štyri dialógy a návštevy kostolov. V roku 1865 pri ďalšom mimoriadnom mesačnom jubileu znovu vydal svoju brožúru, v ktorej prirodzene nahradil predchádzajúcu encykliku novou ... Jubileum roku 1954 malo za cieľ vyprosiť pápeža o nebeské svetlo, aby mohol čo najskôr vydať rozhodnutie o Nepoškrvnenom počatí Matky Božej rozhodnutie, ktoré by prispelo k oslave Boha i samotnej Panny. Jubileum v roku 1865 bolo vyhlásené z príležitosti desiateho výročia dogmatickej definície.

Podme teraz k Jubileu Svätého roka. Don Bosco použil obsah svojej druhej brožúry, nahradil encykliku novou z roku 1875 a pridal pastiersky list mons. Gastaldiho, ktorý vysvetľoval podmienky a milosti jubilea; a nakoľko boli určené štyri milostivé chrámy, vybral k nim štyri meditácie: spoveď, prijímanie, almužnu, myšlienku na zdravie, Súčasne urobil malú praktickú príručku, ktorá obsahovala iba poučenie a štyri meditácie. A príručka bola rozdaná mladým ľuďom, aby ju mohli používať pri návštevách kostolov a potom si ju mohli na pamiatku nechať. Don Bosco požiadal cirkevné úrady, aby vydali povolenie pre jeho mladých íst' hromadne do týchto kostolov, lebo v tom čase boli verejné procesie v meste zakázané. Posvätný tribunál neveril, že dostanú výnimku, ale aby uľahčil získanie odpustkov Jubilea, dovolil, aby sa procesie konali najjednoduchším možným spôsobom, dokonca aj bez kríža a bez akýchkoľvek insígnií, a dokonca aj v oddelených skupinách. A tak mladí zo saleziánskych kolégií išli v skupinách, akoby na prechádzku do kostolov určených príslušnými miestnymi ordinármi, a tam sa zhromaždili a všetci sa spoločne modlili podľa toho, čo bolo povedané v encyklike pápeža.

2. Nie každý pôjde do Ríma. Avšak aj my máme okolo seba mnoho kostolov, ktoré by sme mohli navštíviť. Ako vidíme, don Bosco sa usiloval navštíviť ich všetky v Turíne a štyrom návštevám dal aj osobitnú veľmi konkrétnu náplň.



Uvažujeme v našich rodinách a v našich strediskách nad takýmito návštevami? Akú náplň by sme im chceli dať? Aké sú najnaliehavejšie témy pre mladých dnes? Pre mladé rodiny? Pre rodiny v ťažkostiach?

3. Nie zriedka **aj v našich spoločenstvách, či rodinách** vznikli napätia, ťažkosti ... niektoré skutočnosti zostali nedopovedané, priam aj neodpustené. Ani naše rodiny neobchádzajú manželské krízy. Jubileum nás vyzýva prosiť za tieto situácie, obetovať na tieto úmysly nejakú tú spoločnú púť pre takto zasiahnuté rodiny a manželstvá, prípadne aj spory medzi samotnými spolupracovníkmi. Nebojme sa pomenovať tieto skutočnosti a postaviť ich v tomto roku pred tvár Božieho milosrdenstva. Možno samotné dotknuté osoby nebudú mať odvahu prísť do týchto milostivých kostolov: urobme to za nich, ak o nich vieme a urobme to aj za tých, o ktorých to nevieme. Možno nám Pán tam vnukne, čo by sa dalo urobiť pre tieto delikátne situácie

4. Napláňovať si osobne alebo aj v spoločenstve viaceré návštevy milostivých kostolov s osobitnými obsahovými náplňami môže byť veľmi zaujímavým a účinným prvkom formácie i pastoraácie v tomto roku. Kiež by tento rok uzdravil naše rany a urobil z nás odvážnych svedkov viery a nádeje uprostred sveta, ktorý očakáva v tomto roku rozuzlenie (alebo ešte hlbšie zamotanie) situácie, ktorá vôbec nie je jednoduchá. Nech by sa však čokoľvek stalo, to najdôležitejšie, čo potrebujeme je „... otvoriť si srdcia. A to je to, čo robí bratstvo. Uzavreté srdcia, tvrdé srdcia, nám nepomáhajú žiť. Preto je milosťou Jubilea otvárať a predovšetkým otvárať srdcia nádeji. Nádej nesklame (porov. Rim 5, 5), nikdy! Dobré sa nad tým zamyslite. V zlých časoch si človek myslí, že sa všetko skončilo, že nič nemá riešenie. Ale nádej nikdy nesklame.“ (František, Príhovor pri otvorení jubilejnej brány vo väznici Rebibbia, 26.12.2024) A práve v zlých časoch sú potrební svedkovia nádeje.

5. „Jubileum bude svätým rokom, ktorý sa bude vyznačovať nádejou, ktorá nezapadne, nádejou v Boha. Nech nám pomôže znovu objaviť potrebnú dôveru v Cirkev i v spoločnosť, v medzilidské vzťahy i vzťahy medzi národmi, v podporu dôstojnosti každého človeka a úctu k stvoreniu. Nech je naše svedectvo viery vo svete kvasom skutočnej nádeje, ohlasovaním nového neba a novej zeme (porov. 2 Pt 3, 13), kde budeme prebývať v spravodlivosti a svornosti medzi národmi, pokým smerujeme k naplneniu Pánovho prísľubu. (Spes non confundit, 25)

6. Jubilejný rok prebieha – zredukujeme ho na jednu púť? Nedalo by sa tieto aktivity spojiť s pôstnym obdobím?

Prajem požehnaný jubilejný rok a veľa odvahy v jeho plánovaní.